

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiæ Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

Art. 2. Quòd frustra suspiciatur à voti auctore labor, dum probare conatur
Archiepiscopos non abdicasse à Monasterij dominum per Impetractionem
Diplomatici Maximiliani I. Imperatoris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

vertit in mille partes, fingit Chimæras, monstrat contradictionum parit, ut hoc faltem impetraret, quod per infeudationem Imperatoris nomine, non censeantur Archiepiscopi renuntiâsse iuri dominii, quod illos ante Impetractionem illum Maximiliani I. habuisse præsupponit, in quo sanè, quod ille edicit, suscipit laborem frustrancum, quod subsequentibus rationibus ostenditur.

Art. 2. Quod frumenta sufficiatur à voti auctore labor, dum probare conatur Archiepiscopos non abdicâsse à se Monasterij dominium per Impetractionem Diplomatis Maximiliani I. Imperatoris.

ITaque pro summa, & fulcro totius rei, hanc quæstionem proponit voti auctor à se discutiendam, *An ipsa confessio* (verba eius ponimus) *Archiepiscopi, qua fatetur se Regalia conferre Abbat non suo, sed Imperatoris nomine, item quod membrum imperij sit, an ista confessio sit contraria dominio & proprietati, cum & possessioni Monasterij quam prætendit Archiepiscopus predictus, ut si ante dominum cum possessione, aut alterutrum horum habuerit, ut per hoc abdicatum a se videri debeat: id enim (addit) si ita sit, frumenta à nobis suscipitur labor.*

Suscipitur sanè, non solum ob hoc quod aīs, sed quia prius est, ut probes Archiepiscopum habuisse dominium, quam ut de eiusdem renunciatione aut abdicatione saluandâ labores.

At: an illud probes, testabuntur illa, quæ hactenus in probationibus Maximiani status ac in refutationibus prætensorum Archiepiscopalium diplomatum: siue Conratinum illud sit, siue Fridericianum, siue quocunque aliud sat superque deducta sunt, neque hic repetimus, patent suo loco, ac docent non solum quam non probet Archiepiscopus, sed quam apertè irrefragabiliterque Status Monasterij contra illum probetur, ad quas probationes ne verbo responsum est per ipsum voti auctorem, sed & præterea:

Art. 3. Ex eo quod Archiepiscopi fatentur se Regalia & inter illa Iurisdictionem Abbat conferre, siue eorundem Inuestituras renouare non suo sed Imperatoris Imperijq; nomine, probatur Archiepiscopos eorundem Dominos non esse, sed Imperatorem Imperiumue.

Diximus inuestituras renouare, neque enim de prima illa inuestitura siue infeudatione, quæ in ipsa prima feudorum donatione vi Originarij feudalis contractus Maximianis pridem tradita fuit, quæstio aut tractatio est, sed de infeudationis inuestiturarum que renouationibus, quas ad hominum mutationes fieri contingit, quæ renouationes nequidquam noui dant, sed feendum hactenus constitutum confirmant.

Illas infeudationes, siue inuestiturarum renouationes ad Abbatum mutationes peragit Archiepiscopus, Imperatoris nomine, ut dictum est, & ut illas eodem nomine facere posset à Maximiliano I. impetravit. Studet voti auctor ostendere per illas renouationes, Archiepiscopos non renunciâsse iuri dominij,

si ali-